

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تمرکز کورکورانه به کارهای معمولی زندگی، دام این دنیا است!

(ترجمه)

هر فرد مسلمان مکلف است تا به صورت کامل و قاطعانه از دین الله (سبحانه و تعالی) - اسلام - پیروی نموده و آن را برپا کند، بدون این که از نتایج اجرای قوانین شریعت ذره‌ای احساس ضعف برایش دست دهد. برعلاوه، هر مسلمانی باید آخرین وحی الله (سبحانه و تعالی) را همانند اساس و یگانه برنامه زندگی که برای تنظیم امور و حل مشکلات انسان سازگار است، برای بشریت معرفی کند. هرازگاهی فرد مسلمان در انجام این مأموریت با موانع و مصایبی برمی خورد که شاید او را ضعیف کند؛ یا از انجام مسئولیت‌های شرعی‌اش او را باز دارد؛ مگر او باید چگونگی فایق آمدن بر این موانع را بداند، تا بر مسیرش ثابت قدم بوده و تمرکزش بر زندگی را از دست ندهد.

یکی از این موانع خطرناک، کارهای معمول زندگی است که یک مسلمان را مصروف، او را اغوا و از هدف حقیقی‌اش دور می‌کند. این کارها بخش اجتناب‌ناپذیر زندگی هر شخص است. اگر یک شخص با کارهای روزمره‌اش؛ مثل: خانه، خانواده، شغل، تحصیل، حرفه، سرگرمی و غیره، زیاد سروکار داشته باشد زمان کمتری را صرف هدف واقعی زندگی خواهد کرد. بناءً، هرکسی که راه‌حلی را برای تنظیم مصروفیت‌های زندگی پیدا کند، قسمی که او را به ثابت‌قدم ماندن در مسیرش کمک کند و سدّ سر راهش قرار نگیرد، در حقیقت شاه‌کار کرده است. الله (سبحانه و تعالی) در مورد زندگی دنیا در قرآن کریم این‌گونه می‌فرماید:

﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وِزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فِتْرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطْمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾

[الحديد: ۲۰]

ترجمه: بدانید زندگی دنیا فقط بازی و سرگرمی و تجمل‌پرستی و فخرفروشی در میان شما و افزون‌طلبی در اموال و فرزندان است؛ همانند بارانی که محصول‌اش کشاورزان را در شگفتی فرو می‌برد؛ سپس خشک می‌شود؛ بگونه‌ای که آن را زرد رنگ می‌بینی؛ سپس تبدیل به کاه می‌شود! و در آخرت عذاب شدید است؛ یا مغفرت و رضای الهی؛ و (به هر حال) زندگی دنیا چیزی جز متاع فریبنده نیست.

معنای اساسی آیت فوق این است که زندگی دنیا یک زندگی موقتی می‌باشد. بهارش همانند خزان‌اش موقتی است، و چیزهای فریبنده زیادی در آن وجود دارد. اما این‌ها، در واقع، شامل موارد کوچک و ناچیزی می‌شود که انسان به علت محدودیت عقل‌اش آن را بزرگ و باشکوه می‌پندارد، و فکر می‌کند نایل شدن به آن‌ها موفقیت بزرگی را می‌طلبد. هرچند، حقیقت این است که حتی بزرگ‌ترین منافی که یک شخص برای لذت بردن و رسیدن به سعادت می‌تواند در دنیا کسب کند، در واقع کوتاه و ناچیز است، و به چند سالی از این زندگی موقتی خلاصه می‌شود و در مواجهه با دست تقدیر و سرنوشت از بین می‌رود. بنابراین، تمرکز و توجه کورکورانه به کارهای عادی زندگی برای یک مسلمان مانند یک دام است. در مقابل، زندگی آخرت یک زندگی باشکوه و ابدی است.

منافع‌اش بزرگ و همیشه‌گی است و خسارت‌اش نیز بزرگ و همیشه‌گی می‌باشد. کسی که عفو و رضایت‌الله (سبحانه و تعالی) را در آن‌جا بدست آورد، در حقیقت سعادت ابدی را به‌دست آورده است؛ طوری که تمام ثروت این جهان و سلطنت‌هایش در مقابل آن بسیار ناچیز می‌باشد؛ و کسی که در آن‌جا به عذاب‌الله (سبحانه و تعالی) گرفتار شود، خواهد دانست که باوجود داشتن همه آن چیزهایی که در این دنیا، عالی و باشکوه می‌پنداشت، معامله بدی را انجام داده است؛ بناءً این دنیا ارزش این را ندارد که بی‌اندازه مجذوب‌امورش شویم.

البته، مسلمان باید وظیفه‌اش را در برابر خانواده، شغل، تحصیل، خانه و غیره انجام دهد؛ اما نباید خیلی به آن تمرکز کند، آن‌گونه که جهان سرمایه‌داری و مادی‌گرایی می‌طلبد؛ تاجایی که به آسانی فراموش کند که این دنیا فقط محل امتحان و ابتلا است، جایی که رضایت‌الله (سبحانه و تعالی) را بدست می‌آوریم، و این‌که تقدیر و روزی‌اش از جانب‌الله (سبحانه و تعالی) تعیین شده است.

هم‌چنان مسلمانان باید آن حدیث زیبای رسول‌الله (صلی‌الله‌علیه و سلم) را که چگونگی زندگی انسان‌ها در دنیا را توصیف کرده‌اند به‌خاطر آورند. از عبدالله بن عمر (رضی‌الله‌تعالی‌عنه) روایت است که گفت: رسول‌الله (صلی‌الله‌علیه و سلم) از شان‌ام گرفتند و فرمودند:

(كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ)

[رواه البخاری]

ترجمه: در این دنیا به مانند یک بیگانه و رهگذر باش!

زندگی ابتلا است و این حدیث فرد را در چگونگی رفتار با امتحان‌های زندگی رهنمایی می‌کند و قوت می‌بخشد. حالت یک بیگانه به‌گونه‌یی است که نگرانی اصلی‌اش داشتن تمرکز برای رسیدن به خانه اصلی‌اش (جنت) می‌باشد، و یک رهگذر مواظب و نگران است از این‌که مبادا راه اشتباهی را در پیش بگیرد یا گم شود - حتی اگر در راه درست روان باشد. این بدان معنی است که یک مسلمانان نباید در کارهای روزمره‌اش کاملاً گم شود؛ بلکه باید مطابق با معیارات اسلام به این وظایف عمل کند.

هم‌چنان، قرآن و سنت ما را در تمام ساحات زندگی رهنمایی می‌کند. الله (سبحانه و تعالی) در قرآن عظیم‌الشأن می‌فرماید:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾

[الاحزاب: ۲۱]

ترجمه: مسلماً برای شما در زندگی رسول‌الله (صلی‌الله‌علیه و سلم) سرمشق نیکویی بود، برای آن‌ها که به رحمت‌الله (سبحانه و تعالی) و روز رستاخیز امید دارند و الله (سبحانه و تعالی) را بسیار یاد می‌کنند.

رسول‌الله (صلی‌الله‌علیه و سلم) بهترین مثال برای بشریت است. زندگی او (صلی‌الله‌علیه و سلم) نیز مملو از کارهای معمولی بود. روزشان با عبادت، توجه و صحبت با خانواده و ارتباط با جامعه اطراف‌شان سپری می‌شد. او (صلی‌الله‌علیه و سلم) در قلب خانواده و قلب شهرشان جای داشتند و قرآن جزء لاینفک قلب‌شان بود؛ طوری که تمام رفتارشان را مطابق اسلام و آخرت نظم می‌داد.

باید بدانیم که ما امروز در دنیایی زندگی می‌کنیم که ما را به سوی موفقیت و بهره‌وری از این دنیا سوق می‌دهد؛ ولی تقریباً همه ما انرژی خود را برای تمرکز بر روی چیزهای غلط صرف می‌کنیم و اغلباً معیارهای غلط را برای زندگی مان ایجاد می‌کنیم. یک مسلمان باید همیشه از نفس‌اش مراقبت کند؛ طوری که در دام دنیا گیر نماند. این‌گونه کارهای معمولی که باعث شده‌است ما آخرت را فراموش کنیم برای برادران و خواهران مظلوم‌مان در سوریه، عراق، افغانستان، فلسطین، میانمار، چین، و غیره خنده‌آور است؛ چون آنان با کارهای عادی و متفاوت دیگر؛ مثل: راکت‌ها، بمب‌ها، حملات، از دست دادن اعضای خانواده، قحطی، ظلم و شکنجه دست و پنجه نرم می‌کنند.

با درنظر گرفتن همه این موضوعات درخواهیم یافت که کامیاب‌ترین شخص در آخرت کسی است که همیشه صبح و شام‌اش را با تمرکز واقعی به زندگی آغاز می‌کند. مسلمان استوار کسی نیست که غرق در کارهای معمول زندگی می‌شود؛ تا جایی که حتی آخرت‌اش را نیز فراموش می‌کند، و هم‌چنان کسی نیست که امور روزمره‌اش را انجام نمی‌دهد و حتی از پاداش انجام آن‌ها نیز بی‌بهره می‌ماند؛ بلکه مسلمان ثابت و استوار کسی است که مدام به این می‌اندیشد که این دنیا فانی است و کسی که تمام امورش را به آخرت و زندگی پس از مرگ ارتباط می‌دهد.

﴿يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ﴾

[غافر: ۳۹]

ترجمه: ای قوم من! این زندگی دنیا تنها متاع زودگذری است، و آخرت سرای همیشه‌گی است.

برای دفتر مرکزی مطبوعاتی حزب‌التحریر

نویسنده: امانه عابد

۱۴ شوال ۱۴۴۰ ه.ق

دوشنبه، ۱۷ جون ۲۰۱۹ م